

Emberkereskedelemről nőknek, kézikönyv

Hogyan óvd meg magad az áldozattá válástól?

- Tanácsok az emberkereskedelem áldozatainak
- Javaslatok alapítványoknak, akik segítik az áldozatul esett nőket

Tanácsok nőktől, akik maguk is az emberkereskedelem áldozatai voltak

Koordináció:

Helga Flamtermesky
helgaefr@gmail.com

További információ:

Proyecto Mujer Frontera
mujerfrontera@gmail.com
www.mujerfrontera.org

Illusztrációk:

Mónica Lignelli
<http://www.monicalignelli.com>

Voluntary English translation provided by:

PerMondo <http://www.mondo-lingua.org/>
Translators: Jack Levy and Michael Wilkinson

Barcelona 2013

Ez a dokumentum ingyenesen terjeszthető

Ez a kézikönyv része a 2008-ban indult Mujer Frontera (Nő a Határvonalon) nevet viselő nemzetközi projectnek, ami az emberkereskedelem áldozatául esett bevándorló nők segítségét tűzte ki céljául.

A mozgalom szeretné elérni, hogy a Mujer Frontera nevű project fő céljai megvalósuljanak: az áldozatok úgy integrálódhassanak újra a társadalomba, hogy megfontoltan és tudatosan tudjanak cselekedni. Hogy az áldozatok gondolatait és javaslatait meghallgassák a különböző szociális szervezetekben és intézményekben, melyek az emberkereskedelem ellen küzdenek és támogatják az áldozatokat. Még teljesebb körű segítséget nyújthasson az emberkereskedelem áldozatainak.

Ez a kézikönyv az emberkereskedelem áldozatául esett nők tapasztalatait foglalja össze, melyeket a fogva tartott időszak alatt és utána szereztek. A kézikönyv összeállítása hosszú és érzelmileg rendkívül felkavaró folyamat volt.

A könyv készítésében részt vevő nők Kolumbiából, Brazíliából, Pakisztánból, Etiópiából, Guatemalából, Mexikóból, El Salvadorból, Argentínából, Romániából, Fülöp-szigetektől, Szenegálból, Bolíviából, Marokkóból és a Dominikai Köztársaságból származnak, Észak-Amerikából, Európából és Ázsiából. A könyv az ő tapasztalataikon és javaslataikon alapszik.

Szeretnénk megköszönni Helgának a sok lelkiismeretes és türelmes munkát, amit Barcelonából végzett. A fordítást és összefűzést pedig mindazoknak, akik sok különböző országból és kultúrából, különböző nyelveken végezték ezt a feladatot.

Tartalomjegyzék:

MI A „NŐK KERESKEDELME”?

- Az emberkereskedelem formái
- Hogy kezdődik?
- Legáltalánosabban használt módszerek a nők kereskedelmére
- Hogy tartják terrorban a nőket fogva tartásuk alatt?
- Hogy lehet megszabadulni?

TANÁCS LEHETSÉGES ÁLDOZATOK RÉSZÉRE

- Hogy lehet elkerülni?
- Honnan tudhatod, hogy te is áldozat vagy?
- Ha áldozatul estél...
- Menekülési stratégiák
- A megmentés
- Hogy találj segítséget?
- Ha feljelentést szeretnél tenni

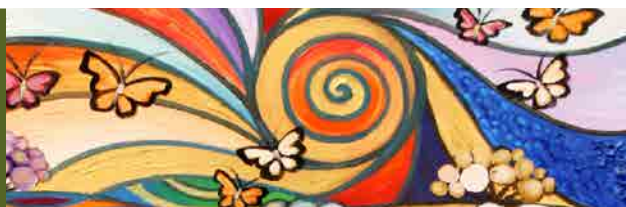

HOGYAN GONDOSKODJUNK AZ ÁLDOZATOKRÓL

- Miért adunk tanácsot?
- Az áldozat azonosítása
- Az interjúról
- Az áldozat szükségletei

Mi is a „nők kereskedelme”?

- Valljuk, hogy a nők kereskedelme RABSZOLGASÁG. A nők vagy lányok leuralása, kontrollálása, kihasználása vagy leigázása.
- A mi tapasztalataink a bevándorlással kapcsolatosak, amit nemzetközi embercsempészetnek hívnak. Ezekben az esetekben az áldozatokat elrabolták vagy becsapták a saját országukban, a határok közti utazás során vagy megérkezve az idegen országba. Megfenyegetik, kontrollálják, bezárják őket, rabszolgává válnak, eladják vagy elcserélik őket árucikkekért, például drogokért vagy fegyverekért.

AZ ENSZ MEGFOGALMAZÁSA AZ EMBERKERESKEDELEMRŐL:

- A Palermói Egyezmény, az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló jegyzőkönyve (Palermói Jegyzőkönyv) értelmében: „az emberkereskedelem személyek toborzását, szállítását, eladását, elrejtését vagy átvételét jelenti fenyegetés, erőszak, kényszer vagy az erőszak más formáinak alkalmazásával – rablás, csalás, megtévesztés, hatalommal vagy a védekezésre képtelen állapottal való visszaélés, anyagi ellenszolgáltatással, előnyök adásával vagy elfogadásával annak érdekében, hogy kizsákmányolás céljából elnyerjék egy olyan személy beleegyezését, aki más személy felett hatalommal rendelkezik. A kihasználásnak magában kell foglalnia legalább mások prostitúcióba való bevonását, vagy a szexuális kizsákmányolás más formáit: kényszermunkát vagy szolgáltatásokat, rabszolgatartást vagy a rabszolgatartáshoz hasonló gyakorlatot, mások leigázását vagy az emberi test szerveinek tiltott felhasználását.”
- Örömkre szolgál, hogy egy ilyen sokrétű definíció létezik ma már, és reméljük, hogy a továbbiakban is dolgozni fognak ennek bővítésén, tökéletesítésén. Ugyanakkor úgy gondoljuk, hogy a fenti definíciót nem szabad szóról-szóra elfogadni, ahogy sok országban teszik. Az emberkereskedelem nem csak az adott sorrendben történhet (toborzás, szállítás, átvétel). Ha ragaszkodnak a sorrendhez, sok esetben az áldozatok azonosítása megnehezedik és akadályozza, hogy maguk az áldozatok felismerjék, hogy az emberkereskedelem csapdájába kerültek. Az emberkereskedelem bűncselekmény, nem feltétlenül követ adott rendet.

Szexuális visszaélés, kihasználás:

- Amikor egy nőt vagy egy lányt prostitúciós tevékenységre vagy a pornográfiában való szereplésre kényszerítenek nyilvános vagy privát helyen.
- Amikor nőket háborús zónákban vagy illegális bevándorlási útvonalakon azért rabolnak el, hogy megerőszakolják őket.

Kényszerített vagy szolgaházasság:

- Amikor egy nőt vagy egy lányt beleegyezése nélkül kényszerítenek házasságkötésre egy egyezség részeként, hogy kifizesse a család adósságát, vagy hogy visszaszerezze a család hírnevét.
- Amikor egy nő hozzámegy egy külföldi férfihoz, szolgai körülmények között, elszigeteltségben és terrorban él. Általában az e fajta kapcsolat az interneten jön létre egy társskereső portálon keresztül, vagy azért, mert a nő, hogy állampolgárságot szerezzen az adott országban, fizetett a férfinak, hogy feleségül vegye.

Szervkereskedelem:

- Amikor egy nőt fogságba ejtenek azért, hogy akarata ellenére testrészeit eltávolítsák és eladják (vér, máj, vese, petesejt, szövetek stb.).
- Úgy döntöttünk, hogy ehhez a részhez soroljuk, amikor egy nőt megerőszakolnak, teherbe ejtenek azért, hogy születendő gyermekét később elszakítsák tőle és eladják.

Kényszerített rabszolgamunka:

- A kényszerített rabszolgamunka erőszakos, embertelen munkát és életkörülményeket jelent. A munkásokat nem fizetik meg, vagy csak minimálisan. A munka általában háztartásbeli, gyári, mezőgazdasági vagy bányászati.
- Itt említjük meg a kényszerített koldulást, amikor egy nőt koldulásra kényszerítenek más javára, és a legtöbb esetben arra is, hogy drogokat lopjon vagy eladjon.

HOGY KEZDŐDIK?

Akaratuk ellenére: Emberrablás következtében, vagy amikor a saját családja eladja a nőt vagy lányt. Előfordulhat, hogy valakit túszul ejtenek, és az áldozattól követelik, hogy váltságdíjat fizessen „szabadságáért”. Ezekben az esetekben a nők nagy része nem tudja, hová hurcolták.

Mikor egy nő szeretne betelepülni egy adott országba: A nőt félrevezetik mindenféle üres ígéretekkel a munkával, az életkörülményekkel, az országgal kapcsolatban.

LEGÁLTALÁNOSABBAN HASZNÁLT MÓDSZEREK A NŐK KERESKEDELMÉRE

Toborzás:

- Az emberkereskedőknek azért van szükségük a nőkre, hogy külföldre vigyék őket egy adott munka elvégzésére.
- Hirdetéseket helyeznek el a sajtóban, különböző városrészekben, egyetemeken stb. Leggyakrabban az emberkereskedők munkaügynökségek nevében házimunkára keresnek embereket, társkereső vagy modell ügynökségnek adják ki magukat. Ennek a toborzásnak egyik tulajdonsága, hogy a lányokkal elhitetik, hogy kiválasztották őket.
- Háborús övezetekben, a „toborzás” szót legtöbbször egy adott katonai rezsimbe való csatlakozással hozzák kapcsolatba. Ilyen esetekben, ha ez a toborzás kényszerített vagy erőszakos módon, egy közvetítő személy fenyegetése útján történik, szintén emberkereskedelemnek minősül, mivel célja a rabszolgasorba döntés, leigázás.

Elcsábítás:

Felkeresni a nőt egy másik országban azért, hogy munkát ajánljanak neki. Ilyen esetekben az emberkereskedők hitelt ajánlanak a felmerülő költségek fedezésére, beleértve az utazást. A foglyul ejtő személyek általában repülőtereken, szórakozó helyeken, iskolákban vagy szépségversenyeken kerülnek kapcsolatba a lányokkal.

Megtévesztés:

A megtévesztés az emberkereskedelem minden stádiumában jelen van. Arra használják, hogy egy nem létező valóságot fedezzen: úti célról, munkáról, életkörülményekről, egy „ígért szerelemről” vagy arról az időszakról, amit a nőnek szolgálnia kell ahhoz, hogy kifizesse fogva tartóinak az adósságát.

Tapasztalataink szerint a megtévesztésnek két stádiuma van: a kezdeti hazugság a fogva tartók részéről, és az a pont, amikor az áldozat felismeri, hogy becsapták.

Beleegyezés:

Beleegyezés az, amikor a nő megengedi vagy elfogadja, amit a fogva tartói ajánlanak neki az emberkereskedelembé való bekerülése előtt vagy közben. Ez a beleegyezés nem valós, mivel megtévesztés eredménye, fenyegetéssel, erőszakkal, vagy drogok hatására kikényszerített.

HOGY TARTJÁK TERRORBAN A NŐKET FOGVA TARTÁSUK ALATT

- Megfosztják őket szabadságuktól, elszigetelt helyeken tartják őket, ahol nem ismerik a nyelvet, megtiltják nekik, hogy beszéljenek vagy amit mondanak, azt a fogva tartóik ellenőrzik (például lehallgatják telefonon). Felügyelik, bármit tesznek, vagy alkoholt és drogot fogyasztására kényszerítik őket. A fogva tartók pszichikai és/vagy fizikai terrorban tartják őket. Megfélemlítik az áldozatokat, kételyeket ébresztenek bennük, hogy eltántorítsák őket a segítségkéréstől.
- A fenyegetés a leggyakrabban használt fegyver a foglyokkal szemben. Az emberkereskedők azzal fenyegetőznek, hogy bántják, megölik családjaikat vagy a nőket, lányokat, akikkel együtt élnek fogva tartásuk alatt.
- Elveszik tőlük útleveleket, visszautazásra szóló repülőjegyüket és pénzüket. Sok esetben hamis dokumentumokat adnak nekik, ami még inkább tetézi a félelmeiket, hogy még ebben is bűncselekményre vannak kényszerítve.

HOGY LEHET MEGSZABADULNI?

A kiszabadítás:

A rendőrség és/vagy egy szervezet hajt végre mentőakciót. Amikor az áldozatok kiszabadultak, ellátják őket egészségügyileg, jogi segítséget biztosítanak nekik, lehetőséget teremtenek arra, hogy visszatérjenek a saját országukba.

Az egyik legnagyobb kockázata egy ilyen mentésnek az lehet, hogy egy rendőrségi razzia során történik, ahol illegális bevándorlókat keresnek. Ebben az esetben az áldozatot egy illegális bevándorlóknak fenntartott börtönbe zárják addig, míg be nem bizonyítják, hogy az emberkereskedelem áldozata. Itt az áldozatok újra alárendelt helyzetbe kerülhetnek, hiszen a legtöbb esetben a saját fogva tartóikkal együtt kerülnek bebörtönzésre.

FIGYELEM: Ez a helyzet egyre gyakoribb és jelenteni KELL!

Menekülés:

Sok áldozatnak az egyetlen esélye a szökés. Főleg azoknak, akik kényszerített házasságban élnek és rabszolgamunkát végeznek házimunka címen. Sok esetben titokban kell tartaniuk a megpróbáltatásaikat. A meneküléssel az áldozat saját életét kockáztathatja, ezért nagyon fontos segítséget keresnie.

Elhagyás:

Az emberkereskedők előszeretettel hagyják áldozataik rendőrségeken, kórházakban, konzulátusokon, mivel tudják, hogy a nőt deportálni fogják; különösen igaz ez az olyan országokban, ahol tudják, hogy a nőt kényszeríteni fogják, hogy visszatérjen saját országába.

TANÁCS LEHETSÉGES ÁLDOZATOK RÉSZÉRE

Kedves Hölgytársunk,

Ha aggaszt az emberkereskedelem kérdése... most lehet itt az idő, hogy szembenézz vele. Lehet, hogy te is áldozattá váltál, talán most is az vagy... Szeretnénk melléd állni és bátorítani, hogy keresd meg a kiutat, hogy magad mögött hagyd ezt a rémálmot, ahogy mi mindannyian tettük. Ez nem könnyű, de lehetséges.

Lehet, hogy nagyon gyengének érzed magad, vagy már érezni se nagyon tudsz, de arra kérünk, ne hagyd, hogy a remény fénye kialudjon benned! Engedd, hogy erőt adjon, higgy magadban!

Mi, akik átmentünk mindazon, amin te, és kiszabadultunk, azt szeretnénk mondani neked, ne add föl SOHA a szabadulásodért való küzdelmet!

Ki tudsz szabadulni, és képes leszel újjá építeni az életed. Használd az intelligenciád, kreativitásod!

Arra vágyunk, hogy a tanácsaink, amik a saját tapasztalatainkon alapszanak, segítségedre legyenek.

Szeretnénk neked fény lenni ezen a sötét úton, amire kerültél...

A Mujer Frontera hölgyei

Ha felajánlották neked a lehetőséget, hogy egy másik országba költözz, bizonyosodj meg róla hogy:

- Nem próbálnak átverni munka vagy házassági lehetőségekkel, amik szinte álomszerűnek tűnnek, de bennük van a lehetőség, hogy a legszörnyűbb rémálmoddá váljanak.
- Ha hamis dokumentumokat ajánlanak neked, vagy idegen személyazonosságot, már csak egy lépésnyire vagy, hogy csapdába kerülj.
- Ha egy olyan utazást ajánlanak neked, amit titokban kell tartanod, vagy arra kérnek, ne beszélj róla senkinek, ne bízz meg bennük! Elég valószínű, hogy az emberkereskedelmi hálózat egy tagjával találkozta. Vigyázz, ezek az emberek gyakran nagyon kedvesnek és barátságosnak tűnnek, hogy meggyőzőek legyenek.
- Ha adósságba keveredtél idegenek felé, akik azt javasolják, hogy külföldön dolgozd le nekik a hitelt – légy óvatos! Kérj írott megerősítést a munkakörülményekről, a hiteleden lévő kamatról és a munka részleteiről. Légy nagyon óvatos! Ha már tudod, hogy rászednek, és azt hiszed te ravaszabb vagy mint ők, így megpróbálsz te félrevezetni őket. A saját életedet veszélyeztetheted!

Utazás előtt:

- Azt tanácsoljuk, hogy készíts másolatot az irataidról (útlevél, személyigazolvány, jegyek) és ha lehetséges, ments el egy képet arról a személyről, aki segít neked a költözésben. Küldd el mindezt a saját e-mail címedre, és hogy nehogyan gyanúsna tűnj, ha esetleg belenéznek a postafiókodba, írd egy imát, vagy egy hosszú verset, aminek a végére leírod a legfontosabb információkat. Ezek lehetnek emberek nevei, akikkel beszéltél, megbeszélte találkozási pontok, érkezési helyek. Oszd meg ezeket a fontos információkat és dokumentumokat valakivel, akiben megbízol.
- A biztonság kedvéért tanuld meg fejből a hozzád legközelebb eső konzulátusod vagy nagykövetséged címét és telefonszámát abban az országban, ahol szerinted lakni fogsz. Ha nem lenne ilyen, akkor keresd egy olyan ország nagykövetségét, aminek a nyelvét még esetleg beszéled.

- Keress olyan szervezeteket vagy szolgáltatásokat, amelyek nőkkel vagy bevándorlókkal foglalkoznak abban az országban, ahol lakni fogsz.
- Egy kis darab papírra írd fel olyan telefonszámokat és címeket, amiket vészhelyzet esetén felkereshetsz. Lamináld be, vagy rakd bele egy műanyag tokba, hogy ne gyűrődjön vagy szakadjon el. Rejtsd el abban a ruhádban, amit fel szeretnél venni az utazásra. Ne felejts el pénzt váltani, hogy szükség esetén tudjál telefonálni.
- Ha olyan országba mész, ahol nem beszéled a nyelvet, vagy az írásmód más-milyen, tanuld meg a „félelem”, „segítség”, „elrabolt” és „emberkereskedelem” szavakat az adott ország nyelvén, és írd fel magadnak egy papírra is.

HONNAN TUDHATOD, HOGY TE IS ÁLDOZAT VAGY?

Árulkodó jelek, hogy az emberkereskedelem áldozatul estél:

Az első jel az az, hogy úgy érzed túsul ejtettek vagy rab sorsban tartanak.

Egyéb jelek:

- Elkobozzák az útleveled és más személyi dokumentumodat
- Kényszerítenek, hogy hamis személyazonosságot használj (valaki más útlevelet vagy személyigazolványát)
- Kényszerítenek, hogy dolgozz, vagy valami olyat csinálj, amit nem szeretnél megtenni, vagy az életedet kockáztatják
- Megfenyegetnek téged vagy hozzátartozóidat, hogy azt csináld, amit kérnek tőled, vagy hogy ne beszélj arról, mi történik veled
- Fizikai erőszaknak vagy lelki terrornak vetnek alá (verés, nemi erőszak, éheztetés, megfélemlítés, stb..)
- Korlátoznak téged
- Nincs lehetőséged semmilyen módon kapcsolatba lépni barátaiddal, hozzátartozóiddal, senkivel.

- Arra kényszerítenek, hogy szennyes körülmények közt élj; például ugyanazon a padlón kell aludnod, amin dolgozol. Drogok szedésére kényszerítenek vagy pihenés és fizetés nélkül kell dolgoznod.
- Minden lépésedet figyelik, amit mondasz és teszel – mindig kísér valaki, amikor kimész. Valaki mindig hallgatja vagy befolyásolja, amit a telefonon mondasz.
- Kényszerítenek, hogy egy más jellegű munkát végezz, mint amit eredetileg ajánlottak.
- Kényszerítenek az utazásra.
- Külföldön feleségül mentél valakihez, de úgy érzed, hogy a férjed vagy az ő családja elnyomnak vagy bántalmaznak.
- Kihasználják a tested szervkereskedelemre, pornográfiára, kábítószer vagy fegyver csempészetre.
- **Ne feledd:** a fő figyelmeztető jelek az erőszak, fenyegetés és kontroll.

Ki a fogva tartód?

A fogva tartó az a személy, aki elad, rászéd, rabul ejt. Ez lehet valaki a családból, valaki, aki közel lakik hozzád, egy idegen, egy barát vagy valaki, akihez feleségül mentél és együtt élsz vele külföldön. Vagy akár az az ember, akit megfizettél, hogy egyik országból a másikba juttasson el téged. Ne feledd ezt a szót „fogva tartó”, vagy ha többen vannak, akkor „emberkereskedelmi hálózat”.

HA ÁLDOZATUL ESTÉL...

Nem csak az utazás előtt fontos óvatosnak lenned. Néha a megpróbáltatás az utazás közben ér, vagy miután megérkeztél. Elengedhetetlen, hogy gyorsan tudj reagálni.

Ahhoz, hogy megfelelő időben lépni tudj és kiszabadulhass, át kell gondolnod a kockázatokat és a lehetőségeket. Az időjárás, a napszak, hogy nyilvános vagy magán helyen tartózkodsz, a szituáció, a kultúra, a nyelv... ezek mind olyan tényezők, melyeket figyelembe kell venned, amikor menekülni próbálsz, vagy segítséget szeretnél kérni, beszélni szeretnél, kiáltani vagy hallgatni.

Az utazás alatt:

Ha úgy érzed, kényszerítenek, fenyegetnek vagy becsapnak az utazás alatt, használj föl minden adandó alkalmat repülőtereken, kikötőkben, hogy elmenekülj vagy segítséget kérj. Ezt megteheted az országban, ahonnan indulsz, amikor átszállsz vagy amikor megérkezel. Próbálj meg mindent megtenni azért, hogy észrevétlenül elszökhess, vagy ha a körülmények engedik, próbálj beszélni a bevándorlási hivattal vagy a rendőrséggel vagy a légiutas-kísérővel, írd fel a „segítség” szót a kezre és mutasd fel nekik, vagy tetszess ájulást. A legfontosabb dolog, hogy magadra vond a figyelmet és tudj beszélni. Ha a fogva tartóid is ott vannak, amikor segítséget kérsz, kiabálj vagy magyarázd el, hogy nem maradhatsz velük egyedül. Amikor elkezdted segítséget kérni, **NE HAGYD ABBA!** Ha abba hagyod, azért mert fenyegetnek vagy félsz, az életedet kockáztathatod.

Amikor megérkezel:

Amikor megérkezel a célországba két dolog történhet: rájössz, hogy becsaptak és emberkereskedők áldozatává váltál. Az országban, ahová kiköltöztél, a munkakeresés közben esel áldozatul.

Felismerni hogy te is áldozat vagy:

Néha nehéz elfogadni, hogy magad is az emberkereskedelem áldozata vagy, lehet, hogy szégyelled, mivel lehet, hogy „figyelmeztettek”, vagy más okok miatt, amiért felelősnek érzed magad a történetekért. Ezért nagyon fontosnak tartjuk, hogy először merd bevallani magadnak, hogy az emberkereskedelem áldozata vagy, és hogy a megfelelő helyeken keress segítséget, mivel az életed veszélyben van.

Védd magad, vigyázz magadra:

- Nagyon fontos, hogy megfelelően gondoskodj magadról (egyél, aludj eleget), hogy elég erőd legyen arra a napra, amikor elmenekülsz vagy megmentenek.
- Ha megütnek, védd a fejed! Próbálj figyelni arra, hogy mindig legyen körülötted egy pokróc, párna, kartonpapír vagy edény fedő, amivel tudod tompítani az ütés erejét.
- Figyelj oda, hogy a fogva tartód sokat egyen, hogy fáradt legyen vagy lassan tudjon csak mozogni.
- Rejtsd el azokat a tárgyakat, amivel bántalmazni tudnának.

- Legyél leleményes a saját magad védelmezésében!
- Kiabálj, kérj segítséget! Valaki lehet, hogy meghall. Vagy legyél láthatatlan, senki se halljon vagy lásson.
- Próbáld meg az életedet újra a saját kezébe venni! Teljesen normális, ha úgy érzed, megváltoztál, vagy gyenge vagy. Ne engedd, hogy ez uraljon, hozzád döntéseket meggyőződéssel!

MENEKÜLÉSI STRATÉGIÁK

A legtöbb áldozat számára a menekülés az egyetlen esély, hogy véget vessen a szenvedéseinek. A legtöbben közülünk különböző stratégiák segítségével szöktünk el. A következő tanácsokat azért gyűjtöttük össze neked, hogy erőt adjanak a szabadulásra, és hogy emlékeztessenek, nem vagy egyedül:

Felkészülés a menekülésre:

- Készülj fel szellemileg: ne feledd: te egy bátor, kreatív és ravasz nő vagy.
- Legyél nagyon figyelmes: jegyezz meg mindent, minden egyes helyet, ahol laksz, ahol időt töltesz. Kísérd figyelemmel a mindennapos mozgását és időbeosztását azoknak, akikkel együtt élsz. Azonosítsd be azt az időszakot, amikor ezek az emberek a legfáradtabbak, legelfoglaltabbak vagy alszanak.
- Keresd meg az útleveledet és rejtsd el. Vagy tépd ki azt az oldalt, amin a személyes adataid vannak. Hajtogasd össze olyan kicsire, hogy el tudjad rejteni a ruhádban vagy akár a cipődben. Ha hamis iratokat adtak neked, NE használd őket.
- Rejts el egy kis pénzt. Egy biztonságos hely erre a ruhád belseje, ahová felvarrhatasz vagy felköthetsz egy kis műanyag zacskót az irataiddal és a pénzeddel. Ugyanakkor a hajadban is elrejtetheted ezeket.
- Ha teheted, csomagolj össze egy kis táskát a ruháiddal, irataiddal és vízzel, és utána rejtsd el a menekülésed napjáig.

- Ha fényképezős telefonod van, csinálj képeket a helyről, az emberekről vagy bármiféle más dokumentumról, amiben a fogva tartóid neve szerepel vagy a helynek a címe, ahol éltél. Ez az információ hasznos lesz, ha úgy döntesz, feljelentést teszel.
- Válasz egy helyet, ahová menni szeretnél, gondold át, hogyan fogsz oda eljutni. Fontos, hogy hivatalos helyre kerülj, például konzulátusra, rendőrségre, keresztény gyülekezetbe/templomba vagy kórházba. Így nem fogod magad elveszítettnek érezni, és gyorsabban tudsz majd segítséget kérni. Ha a menekülés bármelyik pontján elkezdesz bizonytalankodni, időt vesztegetsz el!
- Készíts elterelő jeleket, amikor elmenekülsz: hagyd a fürdőszoba ajtaját kulcsra zárva, egy párnát az ágyban, ami úgy tűnik mintha te aludnál ott, hagyd egy fazék vizet kis lángon gyöngyözni a tűzhelyen...olyan dolgokat, amik azt a képzetet keltik, mintha ott lennél. Így hosszabb ideig nem fogják észrevenni, hogy eltűntél.
- Ha egy zsúfolt helyre menekülsz (pláza, repülőtér, kórház stb.), kelts zavart például azzal, hogy ájulást tettetsz, doktorért vagy rendőrért kiabálsz. Ha ezután búvóhelyet keresel, ne rejtőzz a mellékhelyiségbe, ez lesz az első hely, ahol keresni fognak. Keress egy irodát, boltot, konyhát vagy próbafülkét, ahol elrejtőzhetsz.
- Amikor elszöksz, nem tudod mennyi ideig kell ugyanabban a ruhában lenned. Így ha előre tudsz tervezni, ne viselj magassarkú cipőt (ha arra kényszerítenek, hogy magassarkút viselj, tégy úgy, mintha fájna a bokád), és olyan ruhát, amit elég kényelmesnek találsz arra, hogy segítséget keress. Néha már az, ahogy fel vagy öltözve, szégyenérzetet kelthet benned, és nehezen szánhatod rá magad a segítségkérésre, de emlékezz, hogy az elsődleges prioritás az életed megmentése, tehát mindenképpen segítséget kell kérned, akármennyire is zavarban érzed magad.

Sajnos arra, hogy valaki megmentsen téged, nagyon kicsi az esély. Általában az ilyen mentő hadműveletek bordélyházakban, gyárakban, agrárgazdálkodási helyeken történnek, ahol illegális bevándorlókat vagy feketén dolgozó munkásokat sejtene. Sok mentőakció akkor történik, amikor a rendőrség gyanúsítást talál bizonyos munkahelyeken, vagy olyan bevándorlókat keresnek, akik engedély nélkül dolgoznak. Ezekben az esetekben a rendőrök olyan embereket találnak, akik egyértelműen rabságban élnek (megkötözve, bezárva). Fontos, hogy ezeket az eseteket felhasználj arra, hogy te is segítséget kérj!

Amikor valakit kimenekítenek, ez a három dolog történhet:

1. Elkerülhet egy olyan központba, ahol bevándorlókkal és az emberkereskedelem áldozataival foglalkoznak, ahol menedéket találhat, orvosi, és mentális segítséget kaphat pár napig. Ha úgy látod, hogy nem értik a helyzetedet, kérj menekültjogot, így segíteni fognak neked, hogy olyan szakemberekkel kerülj kapcsolatba, akik jobban értik, mennyire komoly a helyzet, amibe kerültél.
2. Börtönbe zárhatják, vagy egy olyan központba, ahol bevándorlókat tartanak addig, míg nem kapják meg a kiutasítási határozatot vagy amíg deportálják őket az országból. Figyelem! Ha ez történik veled, mindenképpen figyelmeztess a tisztviselőket, hogy az emberkereskedelem áldozata vagy, hogy elvigyenek valahova máshova és máshogyan kezeljenek. Szintén gyakori, hogy fogva tartanak addig, amíg be nem tudják bizonyítani, hogy valóban az emberkereskedelem áldozata vagy. Légy türelmes, amíg a kihallgatások folynak. Gyakran először gyanúsítottként kezelnek, mielőtt megállapítanák, hogy áldozat vagy.
3. Visszaküldhetik a saját országába vagy a legrosszabb esetben egy másik országba deportálhatják. Ilyen esetekben nagyon fontos, hogy az áldozat erőteljesen bizonygassa, hogy ő az emberkereskedelem áldozata, hogy legyen lehetősége eldönteni, hogy vissza szeretne-e menni a saját országába vagy nem.

Megpróbálhatod úgy is elérni, hogy kimenekítsenek, hogy felhívod a rendőrséget vagy az országod nagykövetségét. Megkérhetsz valaki mást is erre a feladatra. Ha több emberrel együtt tartanak fogva, azt tanácsoljuk, hogy telefonálj segítségért (a neved megadása nélkül), vagy tegyél bejelentést, hogy túszul ejtés/rablás áldozatai, vagy kiskorú munkások vannak ott, ahol te vagy, hogy a hatóságok értesüljenek a helyzetről, és elindítsák a kivizsgálást.

Tudnod kell a pontos címet, hogy hol laksz vagy legalább egy referencia pontot, hogy megtalálhassanak. Nagyon ijesztő lehet, amikor a rendőrök behatolnak az épületbe, így muszáj, hogy eléggé magabiztosan kérj segítséget mikor közel érnek hozzád.

Néhány országban léteznek olyan szervezetek, amelyek bántalmazott nőkkel foglalkoznak, tőlük is kérhetsz segítséget vagy megkérheted őket, hogy próbáljanak meg kiszabadítani.

HOGY TALÁLJ SEGÍTSÉGET?

Ahhoz, hogy ki tudj szabadulni, szükséged van segítségre, vagy valakinek meg kell mentenie téged, de azt mindenképpen el kell kerülnöd, hogy visszakerülj azok kezébe, akik eddig fogva tartottak.

- Keress olyan embereket, akik tudnak neked segíteni! Ha nem bízol senkiben, aki a közeledben van, ne kockáztass!
- Mi úgy hisszük, a legjobb az, ha zsúfolt helyen kérsz segítséget, mint például rendőrségek, kórházak, gyülekezetek, iskolák, plázák, repülőterek stb. Attól függően, hol vagy, nagyon fontos, hogy ne egyedül légy és hogy más emberek is lássák, segítségre van szükséged. Ha félsz bevallani, hogy az emberkereskedelem áldozata voltál, mondd azt helyette, hogy elraboltak, vagy nagyon súlyos beteg vagy.
- Miután segítséget kértél egy biztonságos helyen, kérj meg valakit, hogy segítsen felvenni a kapcsolatot a nagykövetségeddel, vagy esetleg az ország szociális gondozási szervezeteivel, vagy akármilyen szervezettel, akik segíteni tudnának neked: a Vöröskereszt, Amnesty International, a Nemzetközi Bevándorlási Szervezet (International Organization for Migration), női szervezet vagy egyesület.
- Ne mondd meg nekik, hol laktál, nehogy visszavigyenek! Mondd azt inkább, hogy nem tudod. Csak akkor mondd el, ha már biztosan tudod, hogy megmenekültél.

- Ha egy olyan országban vagy, ahol nem beszéled a nyelvet, próbálj meg minden tőled telhetőt, hogy kommunikálni tudj. Például kérd meg őket, hogy próbáljatok meg az internet segítségével beszélni, keress egy online fordítót, mint például a www.translate.google.com, ahol megpróbálhatsz szavakat, mondatrészeket fordítani. Vigyázz, ezek a fordítók a magyar nyelv komplikált felépítése miatt nehezen működnek, próbálj meg egyszerű üzeneteket, szavakat beírni vagy az adott ország nyelvéről fordítani magyarra, sokszor az jobban működik.
- Használj rövid, tömör üzeneteket. Mint például: „elraboltak”, „meg akarnak ölni”. Ilyen és hasonló kifejezésekkel magadra fogod tudni vonni a figyelmet. Ezek után lesz még lehetőséged elmagyarázni, mi mindenben mentél keresztül. Ne feledd, sok ember nincs tisztában azzal, mi az emberkereskedelem, ezért amikor menekülsz, ne pazarolj időt arra, hogy olyan részleteket próbálsz elmagyarázni, amit az emberek lehet, hogy nem is értenek. Jobb olyan szavakat használni, amikkel elérheted, hogy felfigyeljenek rád.
- Próbálj egyenes lenni, és legyél lényegre törő! Ne mondd el senkinek a történeted addig, amíg biztos nem vagy abban, hogy tudnak neked segíteni! Ismételd meg újra és újra, hogy segítségre van szükséged, és azt is, hogy milyen módon kell ezt a segítséget megkapnod; például fel kell vened a kapcsolatot a rendőrséggel, orvossal, a nagykövetséggel, a családdal vagy egy szervezettel.
- Ha úgy döntesz, hogy nem mondd el senkinek mi történt veled, keress közösséget, hogy ne kelljen egyedül feldolgoznod a történeteket. Például, menj el egy nőknek vagy bevándorlóknak tartott találkozóra.

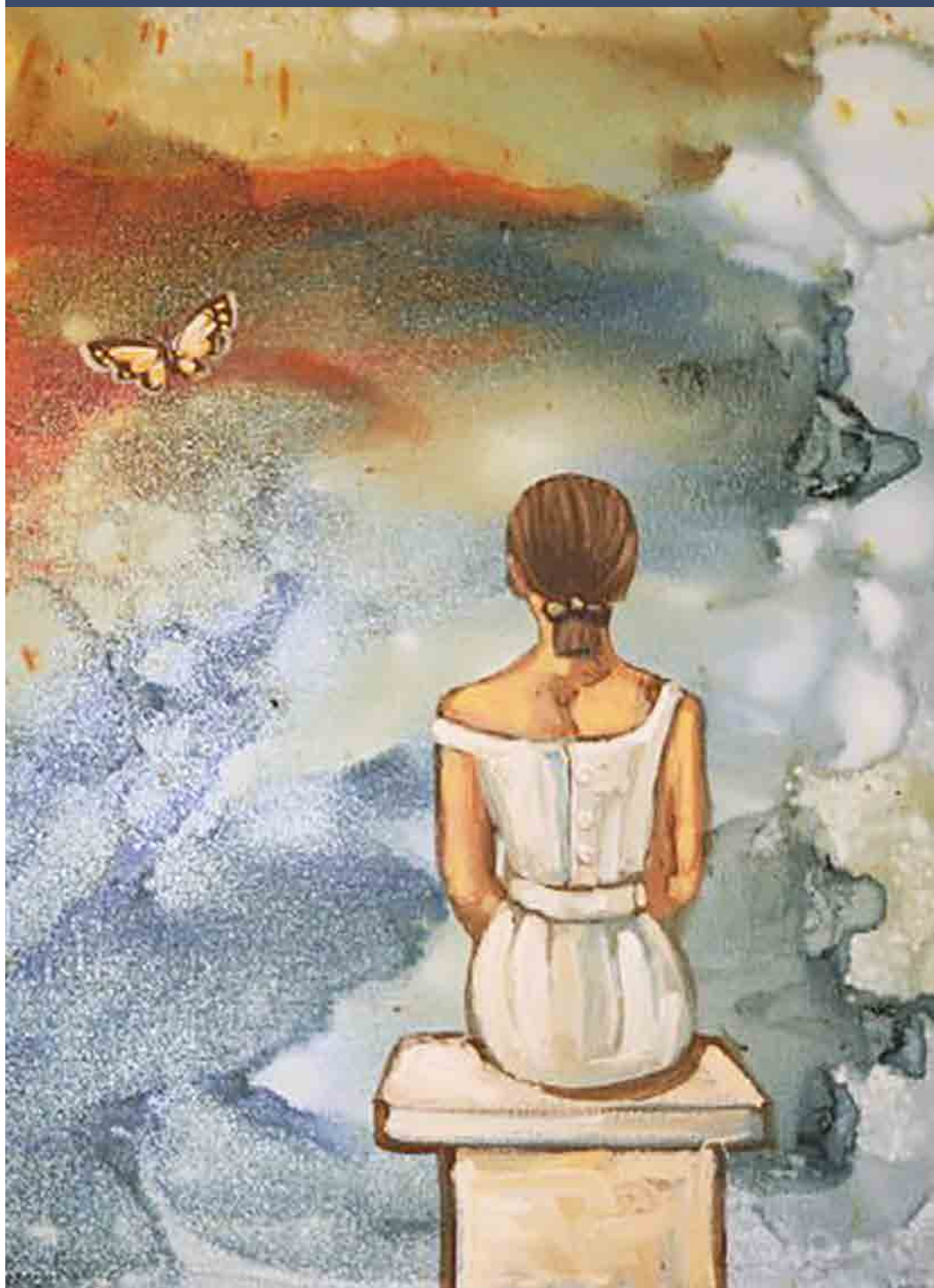
HA FELJELENTÉST SZERETNÉL TENNI

- Miután kiszabadultál, megteheted, hogy feljelentést teszel a rendőrség vagy egy ügyvéd segítségével. Büntetőjogi panaszt tenni hosszadalmas és fájdalmas jogi folyamat lehet, mivel újra és újra fel kell idézned a történeteket, de hasznos lehet neked.
- Ne tegyél feljelentést, ha úgy érzed, hogy kényszerítenek, vagy úgy érzed, hogy muszáj. Jogod van hozzá, hogy mérlegeld az előnyeit és a hátrányait egy ilyen bűnügyi procedúrának.
- Sok országban csak akkor segítenek az áldozatoknak, ha feljelentést tesznek.

- Mindenképpen szükséges, hogy elegendő információval rendelkezzen a fogva tartóidról vagy a helyről, ahol fogva tartottak. Ezért fontos, hogy minél több konkrét dolgot jegyezzen meg.
- Ha feljelentést tesz, lehetséges, hogy tanúskodnia kell a bírósági eljárásban akkor is, ha te vagy az áldozat.
- Amint a feljelentés megtörténik, a figyelem az emberkereskedők és hálózatuk elfogására fog összpontosulni, te pedig úgy érezheted, hogy szükségeid és biztonságod már másodlagossá váltak. Emiatt fontos, hogy gondoskodj róla, hogy se te, se ők ne feledkezzenek meg arról, hogy a legfontosabb a te biztonságod és egészséged.
- Ne habozz segítséget kérni, hogy a legalapvetőbb szükségéidről gondoskodjanak, mint például testi sérülések, drog függőségből való elvonó kúra, megfelelő étkezés, tisztálkodó szerek és megfelelő ruházkodás. Nagyon fontos, hogy ne legyél elszigetelt helyzetben, legyél emberek közt!
- Megvan a lehetőséged, hogy felfüggeszd a büntető eljárást, ha védtelennek érzed magad, vagy fenyegetnek.
- Amikor segítséget kérsz, vagy feljelentést tesz, lehetséges, hogy azt fogják tanácsolni, hogy mondd el a történeted emberek előtt vagy különböző más kommunikációs módokon. Gondold át alaposan, mielőtt ebbe belevágsz, mivel ez nagyon nagy hatással lehet az érzelmi állapotodra, és a társadalmi elfogadottságodra. Sajnos a kezére is dolgozhatsz így olyanoknak, akik pénzt kereshetnek azzal, hogy eladják a történetedet. Úgy gondoljuk nagyon fontos, hogy minél több történetre fényre derüljön, de arra is szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy milyen kockázatokat és sérüléseket rejthet ez magában bizonyos esetekben az áldozatok számára.

HOGYAN GONDOSKODJUNK AZ ÁLDOZATOKRÓL

MIÉRT ADUNK TANÁCSOT?

Mivel áldozatok voltunk, látjuk, hogy az emberkereskedelem elleni harc nem igazán hatékony, és kevés, az áldozatok segítésére fordítható forrás van. Az országok szóvivőinek a médiában kifejezett jó szándéka keveset ér, ha nincsenek források vagy konkrét tettek az áldozatok megsegítésére. Azt akarjuk, hogy ezek a megszólalások teret kapjanak a globális emberkereskedelemtől folytatott konzultációban.

Szeretnénk egy anyagot összeállítani olyan szakemberek számára, akik irányelveket, rendszereket, gyakorlatokat állítanak össze, és megoldási terveket fogalmaznak meg az emberkereskedelemmel kapcsolatosan –különösen az áldozatok megsegítését illetően– mert úgy látjuk, inkább elképzelték az áldozatok helyzetét, de személyesen nem beszélgettek velük. Olyanoknak is javasolnánk a felvetéseink megismerését, akik ezeknek az embereknek segítenek, hogy valódi képet nyerjenek a szükségükről. Úgy látjuk, hogy egy olyan megoldási javaslat, mely elképzeléseken alapul, olyan eljárásokat eredményez, amiket nehéz kivitelezni és a gyakorlatban nem hatékonyak.

Javaslatainkkal két csoportot szeretnénk elérni:

1. Olyan embereket, vagy szervezeteket, akik azon dolgoznak, hogy megtalálják az emberkereskedelem lehetséges áldozatait, törődjenek velük, és megvédjék őket.
2. Olyanokat, akik az áldozatokat segítő helyeken dolgoznak vagy együtt működnek olyan intézményekkel, ahová az áldozatok segítségért fordulnak, például kórházak, gyülekezetek, bevándorló csoportok, közösségi központok, menedékhelyek, iskolák, stb. Ezeken a helyeken probléma lehet, ha az ott dolgozók nem értik az emberkereskedelem lényegét, ezért nem ismerik fel, vagy nincsenek tisztában az áldozat lehetőségeivel.

Anyagainkkal szeretnénk mindenképpen elérni ezt a két csoportot.

Reméljük, fel tudjuk hívni az emberek figyelmét az emberkereskedelem áldozataira és azokra a helyzetekre, melyek érinthetik őket.

Hogy azonosíthassunk egy áldozatot, el kell felejtenuünk azt a téves elképzelést, hogy mindannyian ugyanúgy néznek ki, rosszul öltözöttek, véraláfutásosak és csöndesek.

Három különböző helyzet fordulhat elő:

1. Ha úgy lett kimenekítve

Általában ez azt jelenti, hogy a nő nem volt felkészülve rá, hogy megmentik. A mentőakció után az áldozat a félelemtől és a feszültségtől gyakran sokkot kap, időbe telik, mire egyáltalán meg tud szólalni, és nem érdekli, mi fog történni vele utána. Időre van szüksége, hogy beszélni kezdjen. Amikor a mentés egy politikai akció vagy munkahelyi ellenőrzés során történik, amikor feltételezik, hogy ott emberkereskedelem folyik, szükséges, hogy a feltételezett főnököket elkülönítsék, hogy a nőt meg tudjuk kérdezni vajon önként van-e ott vagy szüksége van segítségre, hogy elhagyhassa a helyet.

Ha a beazonosítási procedúra véget ért, érdemes hagyni őket, hogy összeszedhessék a holmijukat, így nem fogják úgy érezni, hogy úgy bánnak velük, mintha bűnözők lennének. Meg kell teremteni a lehetőségét, hogy átöltözhessenek, ha munkaruhában vagy félmeztelenül vannak.

Ha azt a kérdést teszik fel nekik, hogy az emberkereskedelem áldozatai-e, lehet, hogy nem tudnak válaszolni, mert nem biztos, hogy ismerik a fogalmat. Célszerűbb inkább azt kérdezni, hogy elrabolták-e őket, vagy hogy úgy bántak-e velük, mint a rabszolgákkal.

Ha egyszerre több áldozat menekült meg, fontos tudnunk, hogy bizonyos szintű bizalmatlanság lehet közöttük. Ez befolyásolhatja, mit mondanak, és hogy hogyan viszonyulnak a rendőrséghez vagy más segítséget ajánló szakemberhez.

Amikor többeket együtt tartanak fogva, mindig van olyan, aki jobban áldozatnak érzi magát, vagy akit elítélnek, elutasítanak a többiek. Ezért azt ajánljuk, hogy az első beszélgetések egyesével történjenek.

Szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy ha nem áldozatként azonosítják a foglyokat, annak súlyos következményei lehetnek, mert ilyenkor a személy elzárással, kiutasítással sújtható, és nagy az esély arra, hogy visszakerülnek fogva tartóikhoz. Egy akció során nőket találnak egy helyen, akiket megvertek vagy bedrogoztak, nagy a valószínűsége, hogy ők rabszolgák. Azt is tudni kell, hogy a félelemtől és drogtól le lesznek bénulva és nem képesek segítséget kérni vagy a kérdésekre válaszolni.

A hallgatás vagy a sok beszédől való félelem lehet a drogos állapot jele is, nem tudnak ilyenkor pontos válaszokat adni. Időre van szükségük, vagy meg kell próbálni más jelekből kiolvasni a válaszokat.

Mielőtt a helyszínről elvinnének egy kiszabadított nőt, meg kell győződni róla, hogy nincs-e gyermeke, aki nagy veszélybe kerülne, ha elszakítanák tőle.

Az erőszak fizikai jelei, erőteljes fáradtság, alultápláltság vagy a tisztaság hiánya arra utalnak, hogy áldozattal találkoztunk. Meg kell kérdezni a nőket, hol alszanak, hol esznek és tisztálkodnak, sokszor ez sajnos ugyanaz a hely.

Az olyan nők kimenekítése, akik a rabszolgaság egy bizonyos formáját kénytelenek elszenvedni –mint pl. a kényszerházasság vagy a házi munkavégzés szolgaként– nehéz, mivel személyes térben történik, „családi otthonban”. Nagyon fontos lenne módot találni az ő kimenekítésükre is.

2. Ha a nő szökött meg

Az a nő, aki túlélte a szökést, saját kreativitására, bátorságára és intelligenciájára kellett támaszkodnia, ezért a párbeszéd is teljesen más vele, mint egy kimenekített nővel. A hozzáállása tükrözi azt az érzést, hogy végre visszanyerte az uralmat az élete fölött, és szeretne részt venni az őt érintő döntésekben. Azonban az ilyen helyzetben levő nők is rémültek és sérülékenyek.

Szeretnénk, ha a bátorság és eltökéltség érzéseit elismernék, mivel sok helyen gyanúsnak találják az olyan áldozatot, aki túlzott magabiztossággal vagy irányítólag lép fel. Nem igaz, hogy a „tökéletes áldozatnak” meg kell felelnie egy bizonyos képnek, amit a segítség nyújtó szervezetek felállítottak, például, hogy sírnia kell, nyíltan beszélnie vagy épp hallgatnia.

Az elszökött nők félnek. Néhányan sírnak, mások világosan látják, hogy segítség-re van szükségük, megint mások csak „elégedettek”. Olyan nagy erőt kellett elő-hívniuk magukból a szökéshez, hogy erőteljes érzelmi, fizikai reakciókat élhetnek át: idegesség, depresszió, eufória, harag, stb.

Akik menekülnek, azonnal segítséget keresnek anélkül, hogy tudnák, mit is mondjanak. Lehet, hogy az utcán alszanak, amíg találnak valakit, aki beszél a nyelvüket.

A legáltalánosabb helyek, ahová fordulnak: rendőrség, kórház (gyakran csak ül-nek egy szobával szemben várva, hogy valaki kérdezzen tőlük), templomok, kö-zösségi helyek, repülőterek, kikötők, busz állomások, nagykövetségek. Néhányan az utcán sétálóktól is kérnek segítséget, általában nőktől és bevándorlóktól.

Sajnálatos módon sokan nincsenek tisztában az emberkereskedelemmel. Ennek ellenére láttuk már, hogy milyen kreatív tud lenni sok ember még akkor is, ha a tágabb problémáról nem vesznek tudomást, hogyan segítenek a nőknek, és mi-lyen kockázatot vállalnak.

3. Ha az elrablói magára hagyták

Ez akkor történik meg, amikor a fogva tartói már nem veszik hasznát és meg akarnak szabadulni tőle. Általában a fogva tartója viszi be egy nagykövetségre vagy rendőrségre azt állítva, hogy tolvaj vagy illegális bevándorló, hogy bezárják vagy kiutasítsák őt.

Amikor egy áldozatot magára hagynak, gyakran diszorientált, elkábított, megvert vagy meztelen, hogy ne hagyassa el a helyet. Megalázták és az önértékelése jelentősen sérült. Nem tudják, hogyan kérhetnének segítséget és félnek a bebör-tönzéstől.

Ilyenkor meg kell nyugtatni őket, és elmagyarázni, hogy az emberkereskedelem-nek vagy rabszolgaságnak volt az áldozata. Kérjük, ne kezeljék úgy, mint egy bűnözőt és adjanak rá esélyt, hogy elmondhassa, milyen körülmények között élt, hogy beazonosítható legyen az emberkereskedelem formája.

A kezdeti interjú legyen jól átgondolt, hogy fizikailag és pszichológiailag is segítse a nőt, és semmiképpen ne érezze úgy, hogy mindenképp feljelentést kell tennie.

Az interjú előtt

- Biztosítsuk a nőt, hogy biztonságban van, és mutassunk neki egy helyiséget, ahol pihenhet.
- Tegyük lehetővé, hogy a fizikai sérüléseit ellássák. Kapjon enni és inni.
- Figyeljük meg, hogy sokkos állapotban van-e, vagy drog hatása alatt, értelmi képességeinek hiányában, és segítsünk neki stabilizálódni. Ha az előtt kérdeznék ki, hogy ezek a hatások elmúlnának, összekeverheti a dolgokat, vagy később nem emlékezne, mit mondott korábban.
- Legyünk türelmesek, ha hallgatásba burkolózik, sír vagy haragosan beszél, egy bizonyos segítséget igényel, vagy követelőzik.
- Segítsünk neki megfogalmazni, milyen segítségre van a leginkább szüksége. Jó, ha a beszélgetés alatt emlékeztetjük magunk, hogy nehezére eshet segítséget kérnie.

Az interjú alatt

- Az áldozat nem feltétlenül tudja a megfelelő fogalmakat használni, hogy leírja a helyzetét, legyünk türelmesek vele!
- Ne keltsünk hamis reményeket a nőben, csak azért, hogy szóra bírjuk.
- Lehetséges áldozatként és ne lehetséges bűnözőként kezeljük!
- Ajánlatos lenne, ha nő végezné az interjút.
- Tolmács jelenlétével segíthetjük a kommunikációt.

- Az első interjút jó, ha csak egyszer kell felvenni, és nem kell újra és újra, különböző csoportok előtt beszélnie –rendőrség, orvos, pszichológus, szociális munkás, stb.
- Az interjúnak ne a tettesek azonosítása legyen a fő célja. Fontos, hogy megkérdezzük, hogy érzi magát és szüksége van-e valamire.
- Ha egy nő nem akar a rendőrséggel beszélni, vonjunk be egy olyan szervezetet, ami mediátor lehet közte és a rendőrség között.
- Ha a nőn a félelem jelei mutatkoznak, gondoljunk rá, hogy esetleg valamilyen vallásos dolog vagy varázslás van a háttérben, pl. Voodoo.
- Amikor beszélünk, ne használjuk túl sokszor az áldozat szót, inkább találjunk valami mást, ami a helyzetére illik. (Mikor rabolták el? Fogva tartása idején volt-e bántalmazva?) Ez segít a nőnek arra koncentrálni, mi is történt vele, és nem érzi magát az „áldozat” szó fogságában. Amikor egy nő éppen az élete fölötti kontrollt szerzi vissza, fontos döntéseket kell hoznia, az „áldozat lét” gondolata akadály lehet a gyógyulásnak. Van, hogy sok időnek kell eltelnie, mire felismeri, mi is történt vele.
- Ismerjük fel, és mondjuk el neki a pozitív tulajdonságait, és emlékeztessük, milyen bátor volt.
- Használjunk bátorító jelzőket, amikor róla beszélünk és negatívakat, amikor az elrablóról. Így nem érzi úgy, mintha meg kellene küzdenie az elismerésért.
- Néhány áldozat nem akarja, hogy olyan szervezetek gondoskodjanak róla, amik ilyen esetekre specializálódtak, mert megbélyegzettnek érzik magukat. Szívesebben fordulnak a családban bántalmazottak, vagy a bevándorlók számára segítséget nyújtó szervezetekhez. Ezért is fontos, hogy a szociális segítségnyújtással foglalkozó szervezetek között legyen kapcsolat.
- Számolni kell azzal, hogy milyen kulturális normákból származnak a nők és milyen következményekkel jár ha beszélnek vagy ha hallgatnak. Ezt tiszteletbe kell tartanunk ha megoldást keresünk, hogy hogyan tudunk nekik segíteni.

Feljelentés

- Ne kényszerítsük a nőt, hogy feljelentést tegyen.
- Ha mégis feljelentést szeretne tenni, magyarázzuk el az előnyeit és a hátrányait is.
- Magyarázzuk el, hogy a feljelentés nem a bosszúállás egy formája, hanem az igazság keresése, és a jogaik helyreállítására tett lépés.
- Az áldozatok bűnösnek érezhetik magukat azért, ami velük történt, és félnek a bíróságra kerüléstől, mintha bűntényt követtek volna el. Azért érzik így, mert beleegyeztek abba, ami velük történt. Fontos elmagyarázni nekik, hogy az emberkereskedelem esetében az, hogy beleegyeztek a velük történetekbe, nem számít, mivel kényszer alatt vagy megfélemlítés hatására cselekedtek.
- Ajánljunk nekik alternatívákat!
- Néhányan félnek, ami befolyásolhatja a feljelentésre való hajlandóságukat. Félnek a faji megkülönböztetéstől, vallási diszkriminációtól vagy egyszerűen csak attól, hogy hátrányos helyzetben vannak azért, mert nők vagy bevándorlók.
- Néhány országban adnak gondolkodási időt, legalább egy hónapot, amíg az áldozatok eldönthetik, tesznek-e feljelentést. Ez nagyon hasznos, minden országban alkalmazni kellene.
- Nagyon nem értünk egyet néhány ország gyakorlatával, hogy az áldozatokat kitoloncolják vagy erőszakkal elviszik, mert nem akarják feljelenteni a fogva tartóikat. A segítségnyújtásnak nem szabadna, hogy a feljelentés legyen a feltétele. Emberkereskedelem esetében az áldozatoknak maguknak kellene szabadon eldönteni, hogy visszatérnek-e saját országukba, nem szabadna erőszakkal hazaküldeni őket.

Az áldozatoknak azonnali és hosszú távú szükségleteik is vannak. Fontos, hogy azonnali segítséget is kapjanak, ugyanakkor nagyon sokat jelent, ha segítünk nekik, hogy elgondolkozzanak a távolabbi céljaikról is.

- Ajánljunk védelmet, hogy a fogva tartói ne találhassanak rá újra, ne bántassák se őt, se a családját.
- Adjunk szállást, orvosi-, pszichológiai- és lelki segítséget.
- Segítsünk neki személyazonossági iratokat szerezni, nemzetiségüknek megfelelő útlevelet, tartózkodási vagy munkavállalási engedélyt az adott országba.
- sokat jelent számukra, ha érzik, hogy az igazságszolgáltató rendszer mellettük áll, és segít nekik visszaszerezni állampolgári azonosságukat. Az emberek jóakarata, segítőkészsége pedig segíthet, hogy újra tudjon bízni. A segítséget biztosító embereknek és szervezeteknek meg kellene engedniük, hogy az áldozatok visszanyerjék uralmukat saját életük fölött, megengedve nekik, hogy önálló döntéseket hozzanak, nem pedig rájuk kényszeríteni bizonyos viselkedést.
- A legfontosabb munkát találni számukra.
- A nők nem annyira szeretnek kérdésekre válaszolni, szívesebben beszélnek róla maguktól, hogy mi történt velük. Ha egy nő hajlandó beszélni, használjuk ki a lehetőséget, és kezdjünk párbeszédet! Ne kényszerítsük rá, hogy nagy részletességgel tárgyaljon olyan dolgokat, amik fontosabbak nekünk, mint neki. Ismerjük fel az alkalmas időt, hogy beszélgetést kezdeményezzünk!
- Az áldozatoknak vissza kell nyerniük a bizalmat. Segítsünk nekik jól érezni magukat a bőrükben és a környezetükben. Lehetőséget kell adni nekik, hogy úgy öltözzenek fel, ahogy jól esik nekik, és ízlésük szerint dekorálhassák életterületüket.
- Szükségük van a megerősítő gondolatokra és a törődésre, de ne kezeljük őket gyerekként!

- A humor és a lelkipogozás segítik a sebek gyógyulását.
- Az áldozatok számára és a még ki nem szabadultak számára is sürgős szükség, hogy információt kapjanak, mit csináljanak, hová forduljanak a városban, ahol vannak. Úgy látjuk, hogy sajnos sok figyelemfelhívó kampány nem az emberek informálásáról szól, inkább az adott szervezet promóciójáról.
- Fontos, hogy az információt kreatívan és többfelé elérhetővé tegyünk, és hogy a média egyértelműen kommunikáljon a nők emberkereskedelméről, annak formáiról, és a segítségről, ami elérhető lehet az áldozatok számára.

Acknowledgments

We would like to thank the artist Mónica Lignelli for the images she has given us to use in this guide. Mónica is an Argentine artist living in Spain, and is involved in the fight to stop violence against women, and their empowerment through art.

<http://www.monicalignelli.com>

The Hungarian translation has been possible thanks to OM Hungary.

This Guide is available online on our website www.mugerfrontera.com in English, Spanish and French. Please feel free to translate it to any other language (and please keep us informed if you do).

„A tree which falls, makes more noise than a growing forest!”